

گرامی باد اول ماه مه روز جهانی کارگران

سالگرد پیروزی کارگران در اول ماه مه ۱۸۶۶ فرارسیده است. روزی که طبقه کارگر آمریکا توانست با صفوف به هم پیوسته، قدرت و اراده طبقاتی خود را بر علیه نظام سرمایه داری اعمال نماید. از هنگام این واقعه تاریخی تاکنون، همواره این روز فراتر از یک روز تعطیلی معمولی برای کارگران محسوب می شود، چراکه در چنین روزی کارگران بطور یکپارچه وحدت و عزم راسخ خود را در برابر نظام سرمایه داری به نمایش می گذارند.

در کشورما ایران که نزدیک به سه دهه است یک نظام دیکتاتوری - مذهبی برآن حکومت می کند، هنوز کارگران نمی توانند آزادانه این روز را گرامی بدارند. رژیم جمهوری اسلامی حاکم بر ایران واقف است که: حضور پر شکوه کارگران و تظاهرات خیابانی آنها در این روز نه فقط بخاطر گرامیداشت اول ماه مه، بلکه ستیزی خواهد بود بر علیه بیکاری، فقر، بی حقوقی، دیکتاتوری و صدها مصائب اجتماعی موجود در جامعه. از اینرو رژیم همه ساله به نیابت از جانب کارگران به برپایی یک گردهمایی فرمایشی دست می زند. باوجودیکه کارگران ایران از شرکت در چنین مراسمی خودداری می کنند و عموماً اعمال کارگزاران دولتی را تقبیح می نمایند، اما سران رژیم سعی دارند اینگونه عوام فریبی ها را به حساب دفاع از منافع کارگران قلمداد کنند.

امسال کارگران ایران در شرایطی به استقبال اول ماه مه می شتابند که هنوز هیچگونه حقوق صنفی آنها از جانب رژیم به رسمیت شناخته نشده است. هنوز تنی چند از کارگران و رهبران سندیکای شرکت واحد در زندان به سر می برند و بطور کلی مطالبات کارگران با کیفر سنگین زندان، شکنجه و حتی اعدام پاسخ داده می شود. علی رغم تمام بدکرداریها و سرکوبهای رژیم، اما کارگران ایران تسلیم شرایط حاکم نگردیده اند و بطور دائم، جنبش کارگری در حال تعرض و مقاومت به سر می برد. باوجود دستگیری صدها کارگر شرکت واحد در ماههای گذشته و اخراج صدها تن از آنان اما سایر کارگران با عزمی راسخ برای احقاق حقوق خویش به مبارزه ادامه می دهند.

جنگالی که هم اکنون در دنیا بر سر انرژی هسته ای ایران بر پا شده است، صرف نظر از بلند پروازیها و نابخردیهایی رژیم جمهوری اسلامی ایران، عمق بحران اقتصادی و طمع سیری ناپذیر امپریالیسم آمریکا را گواهی می دهد. با وجودیکه همه جهانیان واقفند علت لشکر کشی آمریکا به عراق بخاطر چپاول منابع نفتی این کشور بود و نه بر قراری «دمکراسی»، اما بخاطر مقاومت و فداکاریهای قهرمانانه مردم عراق، هدف آمریکا بر آورده نشد. با گذشت بیش از سه سال از اشغال کشور باستانی عراق، آمریکا و متحدینش هنوز در باتلاقی گرفتارند که چشم انداز روشنی برای رهایی خود نمی بینند. از آنجا که آمریکا بخاطر هزینه های سرسام آور جنگ در عراق بیش از گذشته با کسری صدها میلیارد دلاری بودجه مواجه شده است، لذا انرژی هسته ای ایران را بهانه ای قرار داده است تا دامنه کشورگشایی خود را به ایران نیز گسترش دهد. درحالیکه داشتن انرژی هسته ای حق مسلم هر کشوری است، معلوم نیست چه کسی این حق را به آمریکا و اسرائیل داده است که آنها با دارا بودن انواع سلاحهای اتمی همه دنیا را به نابودی تهدید کنند، اما مردم ایران صلاحیت داشتن هیچ نوع انرژی هسته ای را نداشته باشند؟! فن آوری هسته ای و بطور کلی پیشرفت علم هیچگونه ربطی به رژیم حاکم بر ایران ندارد. این دانش متعلق به تمام مردم ایران است و قبل از بر سر کار آمدن جمهوری اسلامی، مردم ایران صلاحیت و قابلیت های علمی خود را در عرصه های مختلف علوم به جهانیان ثابت کرده بودند. مخالفت با رژیم جمهوری اسلامی ایران بدین معناییست که مردم ایران رادرتنگنا قرار دهند و در زمینه های تکنولوژی آنان را محدود کنند. اصولاً مردم هیچ کشوری را نمی توان به خاطر داشتن یک رژیم غیر دمکراتیک و یا دیکتاتوری از پیشرفت علم و دست یابی به فنون جدید محروم کرد.

متأسفانه اوضاع جهان به روالی قرار گرفته است که آمریکا و چند کشور متحدش خود را هم «جهان آزاد»، هم «جامعه بین المللی» و هم پرچمدار «حقوق بشر و دمکراسی» معرفی می کنند. درحالیکه همین قدرتها فراموش کرده اند که طی سالهای گذشته آنها بودند که بخاطر منافع اقتصادی ایشان رژیم دیکتاتوری - مذهبی جمهوری اسلامی ایران را مورد حمایت و پشتیبانی بی دریغ قرار داده اند. آنها بودند که انواع تکنولوژی پیشرفته را به این رژیم ارزانی کردند. آنها بودند که اپوزیسیون ایران را در کشورهای اروپایی و آمریکا در محدودیت قرار دادند. آنها بودند که به بهانه های واهی به پرونده سازی بر علیه مخالفین واقعی رژیم جمهوری اسلامی در کشورشان دست زدند. آنها بودند که اجازه دادند هزاران نفر از

مأمورین اطلاعات رژیم در کشورشان مستقر شوند تا ده ها نفر از افراد فعال و رهبران اپوزیسیون ایران را به مسلخ بفرستند. آنها بودند که اجازه دادند تمام جنایتکاران رژیم بدون مجازات ویا پس از یک دادگاه فرمایشی روانه ایران شوند. آیا کسی می تواند نقش تروریستهای بنامی نظیر انیس نقاش ، وکیلی راد ، مشهدی ، بویر احمدی و ده ها تن دیگر از این تروریستهارا بر علیه نیروهای مخالف رژیم در فرانسه فراموش کند. همه این جنایتکاران پس از ارتکاب جنایت بی سروصدا در ازاء قراردادهای نفتی توتال و امثالهم به رژیم ایران تحویل داده شدند.

کارگران مبارز

هم اکنون رژیم جمهوری اسلامی ایران به حد کافی مورد تنفر مردم ایران قرار دارد. به فرض که این رژیم به قدرت اتمی نیز دست یابد. قدرت اتمی رژیم فقط برای بلند پروازیهایش ، آنها در محدوده کشورهای عربی مورد مصرف پیدا خواهد کرد. از آنجا که این رژیم خود را رهبر شیعیان جهان قلمداد کرده است ، لذا مدت مدیدی است که در تلاش است تا با دست یابی به انواع سلاحها «بزرگی» خود را در میان کشورهای مسلمان و جوامع اهل تسنن ثابت کند. ادعاهای «ضد امپریالیستی» سران رژیم منطبق با عملکرد آنها نمی باشد. این رژیم نه ضد امپریالیست است و نه ضد سرمایه داری. بانکهای سران رژیم و «امپریالیستها» هنوز یکی است . میلیاردها دلار سرمایه های رهبران جمهوری اسلامی نظیر رفسنجانی ، رفیقدوست، واعظ طبسی ، ناطق نوری و دیگران، هنوز در بانکهای خارجی است. سرمایه گزاریهای سران حاکمیت عموماً در کشورهای اروپایی ، عربی و کانادا بکار گرفته می شود. تهدید های نظامی آمریکا در صورت وقوع پیوستن احتمالی آن ، ناشی از بحران شدید اقتصادی این کشور خواهد بود . در صورت وقوع چنین حادثه ای این ماجراجویی آمریکا در کوتاه مدت موجب تقویت رژیم جمهوری اسلامی ایران را فراهم خواهد کرد، چراکه ایران نه عراق است و نه افغانستان. مردم ایران هرگز اجازه نخواهند داد تجارب تلخ و غیر انسانی آمریکا در عراق ، این بار در کشور ما تکرار شود. با این وجود باید با تمام توان بر علیه رژیم جمهوری اسلامی ایران بپا خیزیم ، این رژیم را سرنگون کنیم و بر ویرانه های آن یک نظام انقلابی و دمکراتیک بر پانمائیم .

زنده باد همبستگی بین المللی کارگران

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

یازده اردیبهشت ۱۳۸۵-اول ماه مه ۲۰۰۶

A.C.P- Postfach 12 02 06-60115 Frankfurt am Main-Germany-Fax: 00-49-221-170 490 21

Web Site: <http://www.iranian-fedaii.de> E-Mail: organisation@iranian-fedaii.de